

[Aagaard]

har givet udtryk for, at alle kræfter vil blive sat ind på nærmere at analysere, hvad der ligger bag de svigtende indtægter.

Med hensyn til KL's udtalelse er jeg af den opfattelse, at det også her vil være meget usikkert at drage forhastede slutninger. Jeg er, som hr. Stavad var inde på, ikke i tvivl om, at kommunernes rolle i ligningsarbejdet i fremtiden bliver central, og at der vil være et større incitament til at sikre en så effektiv og grundig ligning som overhovedet muligt.

Når hr. Stavad sammenligner med de beløb, som pengeinstitutterne afsætter til fusioner, ja, så må jeg sige, at der ikke går 4 år med at gennemføre en sådan fusion i pengeinstitutterne. Det, der planlægges gennemført i skatteadministrationen, sker over en 4-årig periode, hvor man gennemfører de planlagte personalereduktioner. Derfor tror jeg, at når man skal måle den øjeblikkelige rationaliseringsgevinst, så bliver den betydelig mindre her, end man ville kunne have opnået, hvis det havde været i en privat virksomhed.

Op der er ingen tvivl om, at offentlighed omkring disse rationaliseringsbestrebelse på skatteområdet i betydelig større omfang, end tilfældet er for pengeinstitutternes fusionsplaner, kan være skyld i, at man må vente længere på rationaliseringsgevinsten her.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg er bange for, at hr. Aagaard misforstod i hvert fald mit spørgsmål om Kommunernes Landsforening. Derfor vil jeg gerne præcisere det: Tror hr. Aagaard, at Kommunernes Landsforening taler usandt eller totalt fejlvurderer situationen, når man giver udtryk for, at når skattegrundlaget svigter, så er det bl.a. på grund af den måde, skatteministeren har undergravet hidtidig praksis på – også domstolspraksis – ved ikke at anke principielle afgørelser? Det vil jeg gerne spørge hr. Aagaard om.

Jeg vil også gerne spørge hr. Aagaard en gang til – for det nåede hr. Aagaard heller ikke – om hr. Aagaard mener, at det er hensigtsmæssigt, at skatteministeren ikke har sørget for midler og administration til at gennemføre en aftale fra 1985 om indberetning af a-kasse- og fagforenkinskontingenter, sådan at man kunne finde alle dem, der i dag uretmæssigt trækker de beløb fra, og dermed konsolidere de offentlige indtægter.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Ganske kort til hr. Lykketoft: Jeg tror, at KL's bedømmelse omkring det svigtende skattegrundlag er for kortsigtet og ikke kan dokumenteres. Jeg tror, det er en forhastet vurdering af den situation, som vi befinder os i.

Formanden:

Vi er tilbage ved talerrækken. Hr. Jens Thoft.

Jens Thoft (SF):

Den skatteminister, vi er belemret med, har et helt specielt forhold til teori og praksis. Teorien går ud på, at borgerne skal beskyttes, hvad angår retssikkerhed, at ligningen skal være fair og korrekt, at huller i lovgivningen skal stoppes, ikke af domstolene, men af Folketinget.

Men praksis er en ganske anden. Praksis er, at alting sejler, at gode og skarpe hoveder fyres eller degraderes, at den materielle skatteret ligger brak og rager ministeren en papand, at intet gøres for at stoppe de huller, som konstateres; tværtimod har vi en minister, som direkte og personligt er involveret i at skaffe sukkerroeavlere på Lolland og andelshavere i Albertslund store skattefrie fortjenester helt uden om sit eget embedsværks råd og vejledning.

Fyringer har likvideret den ene del af departementet, nemlig skattesiden, til fordel for toldsiden; større lighed var nok at foretrække. Massakren på det menige told- og skattepersonale har betydet en fuldstændig demoralisering af ministerens egen organisation. De bundne arbejdsopgaver tager al tiden til fordel for de ubundne. De bundne, det er servicen, det er, når man skal have rettet skattekort osv., mens de ubundne er ligningskontrollen, og det er den, der ligger brak, især ligningskontrollen på de større virksomheder. Momskontrollen ligger brak, inkassokontrollen ligger brak, og grænsekontrollen ligger brak.

Man sammenlægger to koncerner, to ganske store koncerner, uden forberedelse, uden nødvendige penge, ja sågar uden ledelse, og så tror man, at det kan komme til at fungere. For at gøre det hele mest muligt effektivt fyrer man en stor del af de ældre medarbejdere, der har erfaringen i dog at improvisere, når alting i øvrigt går galt. Det må nødvendigvis ende helt forkert.